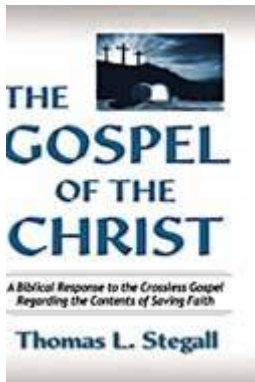

De tragedie van het kruisloze evangelie

Door dr. Thomas Lewis Stegall, <http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/crossless.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, inkorting, plaatje en samenvatting door M.V.

Dit artikel wordt hier gebruikt met toestemming van de auteur en ook met toestemming van Pastor Dennis Rokser van de Duluth Bible Church in Minnesota waar het artikel voor het eerst werd gepubliceerd in *The Grace Family Journal*. Pastor Stegall heeft een zeer nuttig boek geschreven over deze belangrijke kwestie. Het heeft als titel *The Gospel of Christ* en wordt uitgegeven door Grace Gospel Press in Milwaukee, Wisconsin. Het is 828 pagina's lang en wordt sterk aanbevolen. Dit is slechts het eerste artikel in een reeks van vele die gaan over deze zeer belangrijke kwestie van de inhoud van het ware evangelie.

Uitgave van het boek: juli 2009, EAN 9780979963742. Hier downloadbaar:

<https://www.gracegospelpress.org/wp-content/uploads/2017/02/Gospel-of-the-Christ-Stegall.pdf>

Er staat al een tijdje een roze olifant in onze huiskamer. Maar hoe vreemd dat ook mag lijken, wat nog vreemder is, is de ongemakkelijke stilte erover. Ik heb de laatste tijd iets heel vreemds opgemerkt. De keizer heeft geen kleren aan. Nogmaals, tot mijn verbazing heeft niemand het erover. Iemand zou moeten spreken en het de arme kerel vertellen, vind je niet?! Zulke spreekwoordelijke beelden doen nauwelijks recht aan de huidige stand van zaken binnen de Free Grace (Vrije Genade) beweging met betrekking tot het Evangelie. Om een ander Amerikanisme op te roepen, ontleend aan de bijna-tragedie van Apollo 13: "Houston, we hebben een probleem". Free Grace-beweging - we hebben een GROOT probleem!!! Laten we eerlijk zijn: de afgelopen jaren zijn de zaken leerstellig veranderd. **Er is geknoeid met de inhoud van het reddende evangelie.** Hoe tragisch dat feit ook is, het wordt erger. Eigenaardige nieuwe doctrines beginnen ook te evolueren, samen met het nieuwe evangelie. Ik geloof dat het tijd is om de stilte te doorbreken.

Je zou kunnen zeggen: "Dit zijn zeer ernstige beweringen. Hoe bedoel je, dat het evangelie is veranderd?" Er was ooit vrijwel eenstemmigheid onder ons in de positie van Vrije Genade dat, wil een verloren zondaar eeuwig leven ontvangen, hij dan *moet* geloven dat Jezus Christus de vleesgeworden God is die stierf voor zijn zonden en opstond om hem voor altijd te redden. Tegenwoordig is er echter een groeiend aantal in ons kamp dat niet langer gelooft dat deze dingen essentieel zijn als onderdeel van het reddende evangelie dat nodig is om te geloven voor eeuwige redding. Dat *oude* Evangelie wordt nu als "gebrekkelig" beschouwd. [Zane C. Hodges, "How to Lead People to Christ, Pt. 1", *Journal of the Grace Evangelical Society* 13 (herfst 2000): 8]. Het is iets dat sommige voorstanders van Free Grace nu beschouwen als "iets toevoegen aan het evangelie" [Ibid., 7] en wat hen "buitengewoon ongemakkelijk" doet voelen. [Zane C. Hodges, "How to Lead People to Christ, Pt.2", *Journal of the Grace Evangelical Society* 14 (voorjaar 2001): 9].

Als iemand die zichzelf Free Grace beschouwt qua soteriologie en in tegenstelling tot de valse leerstellingen van Lordship Salvation, ben ik *diep* verontrust door dergelijke gevoelens en door de schokkende uitspraken die tegenwoordig van vooraanstaande vertegenwoordigers van de Free Grace beweging komen. Het volgende is maar een kleine greep uit datgene waar ik het over heb:

"Ik weet dat ik op Christus vertrouwde voor redding voordat ik besepte dat Jezus de Zoon van God was". Ik was verrast omdat ik nog nooit iemand dit had horen zeggen. [Zane C. Hodges, "How to Lead People to Christ, Pt. 1", *Journal of the Grace Evangelical Society* 13 (herfst 2000): 5].

Johannes houdt de tekenen gescheiden van de boodschap van het leven, dus evangelicals mogen deze dingen dan ook niet verwarren. Johannes noemt het teken van het kruis en de opstanding

niet als de boodschap die men moet geloven om het eeuwige leven te ontvangen. [John Niemelä, “The Message of Life in the Gospel of John”, *Chafer Theological Seminary Journal* 7 (juli-sept. 2001): 18].

Noch expliciet noch impliciet leert het Evangelie van Johannes dat een persoon het kruis moet begrijpen om gered te worden. Het leert dit gewoon niet. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt. 1”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 13 (herfst 2000): 7].

De simpele waarheid is dat Jezus kan worden geloofd voor eeuwige verlossing zonder enige gedetailleerde kennis van wat Hij deed om erin te voorzien. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt. 2”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 14 (voorjaar 2001): 12].

Zonder de naam van Jezus is er geen redding voor iemand waar ook ter wereld. Maar de keerzijde van de medaille is deze: iedereen die in die naam gelooft voor eeuwige redding, wordt gered, ongeacht de lege plekken of de tekortkomingen in hun theologie in andere opzichten. Een andere manier om hetzelfde te zeggen is: niemand heeft ooit die naam vertrouwd en werd teleurgesteld. Met andere woorden, God zegt niet tegen mensen: “U vertrouwde op de naam van mijn Zoon, maar u geloofde niet in Zijn maagdelijke geboorte, of Zijn plaatsvervangende verzoening of Zijn lichamelijke opstanding, dus uw geloof is niet geldig”. Wij zeggen dat, maar Gods Woord niet. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt. 1”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 13 (herfst 2000): 9].

Wat nu wordt onderwezen als **het nieuwe, vereenvoudigde evangelie van Vrije Genade**, is dat een verloren mens eeuwig leven ontvangt door “geloof alleen in Christus alleen”, maar zonder dat hij hoeft te geloven in, of zelfs maar iets hoeft te weten over, de persoon van Christus en het voltooide werk. Volgens de *nieuwe en verbeterde* evangelie, hoeft iemand niet te geloven in de godheid van Christus, de plaatsvervangende dood voor zonde, of lichamelijke opstanding om echt wedergeboren te worden. Zolang die persoon in de naam van “Jezus” gelooft, zelfs zonder te begrijpen wie Hij is of wat Hij heeft gedaan, zal zo’n “gelovige” eeuwig leven ontvangen en gerechtvaardigd worden door Gods genade - net zo lang als hij dit gelooft. “Jezus” kan hem het eeuwige leven garanderen. Dit is nu de nieuwe draai en betekenis van de populaire slogan van Free Grace: “door geloof alleen in Christus alleen”. Dit **uitgeholde, kruisloze, opstandingloze, godheidloze evangelie** is het tragische geboortekind van de huidige veranderende Free Grace-theologie. Maar dit is niet altijd de positie van de Free Grace-beweging geweest, en het is ook niet de leerstellige positie van velen in ons kamp. Dus is het mijn opvatting dat er een opzettelijke leerstellige verschuiving is geweest in het laatste decennium of zo – een radicale verandering ten kwade.

HET VERANDERENDE EVANGELIE VAN DE VRIJE GENADE

Deze verandering binnen de Free Grace beweging is echt en niet gewoon maar ingebeeld. Een prominente leider van Free Grace erkende tegen mij persoonlijk dat zijn opvattingen over het Evangelie gedurende het decennium van de jaren ‘90 veranderden. Een andere prominente leider van Free Grace, Zane Hodges, geeft openlijk toe dat zijn opvattingen door de jaren heen ook zijn veranderd:

In de afgelopen jaren ben ik me bewust geworden van een manier om de evangelie-uitnodiging te presenteren die mij zorgen baart. Ik geloof dat ik het al vanaf mijn vroegste jaren heb gehoord, en ik geef toe dat ik er lange tijd niet echt last van heb gehad. Nu wel. Ik heb mensen dit horen zeggen: “Om gered te worden, moet je geloven dat Jezus stierf aan het kruis”. ... Telkens als ik dat tegenwoordig hoor, voel ik me extreem ongemakkelijk. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt. 2”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 14 (voorjaar 2001): 9].

Ondanks Hodges’ persoonlijke afkeer van deze kruisgerichte benadering van evangelisatie, had de apostel Paulus, die schreef onder inspiratie van de Heilige Geest, zeker niet zo’n antipathie. Hij vatte zijn evangeliepresentatie samen in het kader van het kruiswerk van Jezus Christus. In 1 Korinthiërs deed Paulus herhaaldelijk de samenvattende verklaring dat zijn boodschap “voor hen die verloren gaan” “het woord van het kruis” was (1 Korinthiërs 1:18). En hoewel hij aanvankelijk andere evangeliewaarheden predikte aan de Korinthiërs naast het kruiswerk van Christus (1 Korinthiërs 15:3-4), aarzelde hij niet om samen te vatten door te zeggen: “En ik, broeders, toen ik bij u kwam, ben niet gekomen om u met voortreffelijkheid van woorden of van wijsheid het getuigenis van God

te verkondigen, want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd” (1 Korinthiërs 2:1-2). Dit was ook hoe hij zijn evangelisatieboodschap aan alle Joden en heidenen samenvatte, niet alleen de Korinthiërs, aangezien hij vrijmoedig verklaarde: “wij echter prediken Christus, de Gekruisigde, voor de Joden een struikelblok en voor de Grieken een dwaasheid” (1 Korinthiërs 1:23). Het was door de “dwaasheid” van deze “prediking” - dit “woord van het kruis” (1:18) - dat het God had “behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven” (1 Korinthiërs 1:21).

Hodges concludeert later: “Ik zou graag zien dat genade-mensen deze vorm van uitnodiging tot geloof opgeven”. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt.2”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 14 (voorjaar 2001): 11]. Uit hun talrijke boeken, tijdschriftartikelen, nieuwsbrieven en openbare toespraken over dit onderwerp blijkt dat deze Free Grace-leiders absoluut overtuigd zijn van hun *nieuwe* evangelie en dat ze het actief promoten. Ze zouden graag zien dat de rest van ons de oude benadering van het Evangelie “verlaat”. Persoonlijk zou ik NIET graag zien dat mensen van Vrije Genade deze vorm van Evangelie-uitnodiging verlaten omdat de apostel Paulus dat niet deed!

Helaas wint de wens die onlangs door Hodges werd geuit om het kruis als een essentieel onderdeel van het Evangelie aan de verlorenen te “verlaten” nu geleidelijk aan kracht binnen de beweging van Vrije Genade, hoewel gelukkig de meerderheid de nieuwe visie nog steeds niet heeft omarmd. Hodges’ verlangens uit zijn artikelen van 2000-2001 worden werkelijkheid, nu het *nieuwe kruisloze* evangelie van het domein van de theorie is overgegaan naar de praktijk. Ik vind steeds meer in de evangeliepresentaties van Free Grace-voorstanders van vandaag dat de persoon en het werk van de Heiland worden gebagatelliseerd, zo niet volledig verwaarloosd, om de belofte van het eeuwige leven aspect van het evangelie te benadrukken. Een voorbeeld hiervan is te vinden in het boek *Road to Reward* door Bob Wilkin, de uitvoerend directeur van de Grace Evangelical Society. In de eerste twee hoofdstukken van zijn boek doet Wilkin op gepaste wijze een evangelische oproep tot het geloof in Christus, voordat hij dieper ingaat op het onderwerp van beloningen voor christenen. Er is echter een flagrante en duidelijke weglating in deze twee hoofdstukken: de dood van Christus voor onze zonden en zijn opstanding worden NOOIT genoemd – ze doen alleen een beroep op het geloof in Christus als de waarborg van het eeuwige leven. Het kruis van Christus en Zijn glorieuze opstanding zijn volledig weggelaten in deze “evangelieloze” benadering van evangelisatie.

In een volgend boek van Bob Wilkin, *Secure and Sure*, stelt hij niet minder dan 113 keer in het hele boek, op bijna mantra-achtige wijze, dat een mens het eeuwige leven ontvangt door simpelweg in Jezus te geloven, of een andere vorm van dezelfde uitdrukking. Maar NIET EENMAAL in zijn hele boek, ondanks 113 gelegenheden om dat te doen, zegt Wilkin dat om voor het eeuwige leven in Jezus te geloven, hij bedoelt dat iemand moet geloven dat Jezus de vleesgeworden God is die voor zijn zonden stierf en weer opstond. Dit is geen toevallige vergissing van zijn kant. Het is opzettelijk en in overeenstemming met het *nieuwe kruisloze evangelie*.

Hij vertelt ons ronduit op één plaats dat “Bijbels geloof in Jezus niet het geloof is dat Hij bestond, noch geloof in Zijn godheid, noch zelfs het geloof dat Hij stierf voor onze zonden en weer opstond. In de Bijbel is geloven in Jezus de overtuiging dat Hij die stierf en opstond eeuwig leven garandeert aan allen die gewoon in Hem geloven”. [Robert N. Wilkin, *Secure and Sure* (Irving, TX: Grace Evangelical Society, 2005), 28]. Het kan op het eerste gezicht overdreven kritisch lijken om een onderscheid te zien tussen te zeggen dat iemand moet geloven “in Hem *die* stierf en weer opstond” versus te zeggen dat hij moet geloven *dat* Christus stierf en weer opstond. Toch is een dergelijk onderscheid doelbewust en enorm belangrijk: alhoewel Wilkin en bepaalde vrije genade leiders *werkelijk* geloven dat Christus de vleesgeworden God was die stierf voor al onze zonden en ook opgewekt is, geloven zij *niet* dat de verloren zondaar moet geloven in Christus’ **godheid**, Zijn **dood** voor de zonde en Zijn lichamelijke **opstanding** om echt “in Hem te geloven” voor het eeuwige leven.

Naar hun mening er *te veel* theologische inhoud vereist is om van een persoon te verlangen dat hij in Christus’ godheid, menselijkheid, dood voor zonde en opstanding gelooft om het eeuwige leven te ontvangen. In feite beweren ze zelfs dat de prediking van het Evangelie op deze manier een struikelblok vormt dat de ongeredden kan verhinderen in Christus te geloven als de waarborg van het

eeuwige leven. Ze beweren dat we in feite “iets toevoegen aan het evangelie” op dezelfde manier als de Lordship Salvationist buitenbijbelse voorwaarden toevoegt aan “geloof alleen” in Christus alleen. Zane Hodges behandelt deze bezorgdheid in een van zijn artikelen onder het kopje “TOEVOEGEN AAN HET EVANGELIE”. Hij schrijft:

De meesten van ons betreuren de inspanningen van Lordship-mensen om voorwaarden toe te voegen aan de boodschap van geloof in Christus. Volgens hen is er geen echt geloof ontstaan als het niet gepaard gaat met overgave of een toewijding om voor God te leven. We verwerpen terecht dergelijke ideeën. Maar in onze eigen kringen is er een tendens om theologische informatie aan onze geloofsboodschap toe te voegen. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt.1”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 13 (herfst 2000): 7-8].

Wat dan volgt is een stroman-argument tegen het eisen van geloof in de maagdelijke geboorte van Christus voordat iemand wedergeboren kan worden, samen met een ontkenning van de noodzaak om in Christus’ godheid, dood en opstanding te geloven om eeuwig leven te hebben. Maar het is toch gewoon een flagrante leugen om te beweren dat wij op de een of andere manier “iets aan het evangelie toevoegen” doordat we een evangelie prediken dat geloof in Christus’ godheid, menselijkheid, dood voor onze zonden en opstanding vereist.

Het lijkt erop dat de Grace Evangelical Society en anderen binnen de Free Grace-beweging in de late jaren ‘80 begonnen zijn met een nobele strijd tegen de buitenbijbelse VOORWAARDEN op “alleen geloof” [zoals bv. toewijding om te dienen en overgave], maar nu hebben ze hun blik gericht op wat zij beschouwen als de buitenbijbelse INHOUD van dat geloof. Gedurende de jaren 80 en 90 werd de strijd gevoerd over de enige voorwaarde en aard van het geloof voor redding. De nadruk lag op het verdedigen van het “geloof alleen” gedeelte van de slogan “geloof alleen in Christus alleen”. Maar nu, tenminste sinds 1999, lijkt de nadruk te zijn verschoven naar het verduidelijken van wat het betekent om geloof te hebben “in Christus alleen”. Velen van ons in de Free Grace-beweging waren het volledig eens met de oorspronkelijke doctrine en richting van deze mannen bij het aanpakken van de buitenbijbelse vereisten van het geloof, zoals toewijding om te dienen en overgave, die Hodges eerder noemde. Maar nu moeten we protesteren tegen de grote veranderingen die plaatsvinden in het Evangelie van onze Heer Jezus Christus. Hun doel was om waar en bijbels te beginnen, maar nu zijn ze te ver gegaan.

Er zullen waarschijnlijk twee bepalende kwesties zijn voor de Free Grace-beweging in het komende decennium. Deze kwesties zullen het hele verloop en de effectiviteit van onze bediening voor de Heer Jezus Christus bepalen, aangezien ze draaien om de boodschap die we prediken en de leerstellige dwaling die we wel of niet onder ogen zien. Ten eerste moeten we de vraag beantwoorden wat iemand precies over Christus moet geloven om echt in Hem te geloven voor het eeuwige leven. Ten tweede moeten we een definitief antwoord geven op de simpele vraag “Wat is het Evangelie?” Deze twee vragen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden en moeten samen worden beantwoord. Er is momenteel een wanhopige behoefte aan een eerlijke, zielonderzoekende definitie die bijbels en on-dubbelzinnig is. Als we het onderling niet meer eens kunnen worden over de definitie van de inhoud van “het Evangelie”, zal onze beweging effectief verlamd worden.

De komende jaren zullen ons vragen om te definiëren wat de *conditio sine qua non* is van het Evangelie van genade, net zoals het dispensationalisme een generatie geleden moest doen. [Charles Ryrie, *Dispensationalism* (Chicago: Moody Press, 1995), 38-41]. In de komende artikelen zal ik proberen te verdedigen wat naar mijn mening de essentiële, bepalende elementen van het Evangelie zijn die moeten worden geloofd om in dit tijdperk de eeuwige redding te ontvangen. Ik zal ze nu als volgt samenvatten:

- 1) Jezus Christus is God (“Zoon van God” en “Heer”).
- 2) Jezus Christus is een mens (“Zoon des mensen”).
- 3) Jezus Christus stierf, in plaatsvervangende zin, voor onze zonden.
- 4) Jezus Christus stond lichamelijk op uit de dood.
- 5) Redding is door Gods genade, los van werken, door geloof in Jezus Christus en alleen Zijn werk.

Deze elementen omvatten het Evangelie van Christus zoals het historisch is begrepen vanuit de Schrift door voorstanders van Free Grace. Wij zijn niet veranderd, het evangelie zelf is niet veranderd, maar enkele belangrijke voorstanders van de Free Grace-theologie zijn van ons weggegaan. Nu zijn er binnen het Free Grace-kamp meerdere evangeliën voor het eeuwige leven die onder de vlag van genade worden gepredikt. Op een recente Free Grace-conferentie merkte een voorganger grappig op: “We zouden moeten definiëren wat “het Evangelie” is. Ik denk dat ik er drie of vier heb gehoord sinds ik hier ben”.

DE NIEUWE BETEKENIS VAN “HET EVANGELIE”

Voor veel leiders van de Vrije Genade wordt het Evangelie tegenwoordig niet langer als een technische term beschouwd, die definieert welke elementen van de waarheid over Christus aan de verlorenen gepredikt moeten worden voor hun eeuwige redding. In plaats daarvan is “het Evangelie” een brede, allesomvattende slogan geworden voor goed nieuws van welke aard dan ook. Beweren dat het Evangelie geen technische term is in het Nieuwe Testament, heeft tot gevolg gehad dat de deur werd geopend voor het opnieuw definiëren van het Evangelie op een zodanige manier dat de waarheden van Christus’ godheid, menselijkheid, offerdood en opstanding eruit worden gehaald. Voor sommige voorstanders van Vrije Genade zijn deze waarheden gewoon feiten die het Evangelie omringen, maar geen deel van het Evangelie zélf. Voor anderen omvatten deze waarheden het evangelie voor de christen, wat noodzakelijk is voor praktische heiliging maar niet de boodschap is die we moeten prediken tot de verlorenen voor rechtvaardiging voor God.

Het resultaat van dit alles is de opkomst van een “mini-evangelie” dat slechts de minimale, essentiële waarheid bevat die nodig is om te geloven voor het eeuwige leven. Dit is in tegenstelling tot de “volledige evangelieboodschap” die de plaatsvervangende dood en opstanding van Christus omvat. Het nieuwe mini-evangelie gaat ongeveer als volgt: “God geeft eeuwig leven aan allen die daarvoor gewoon in Jezus geloven”. Ook dit wordt nu beschouwd als een legitieme definitie van “het Evangelie”, en daarom zegt Bob Wilkin: “U kunt veel bijbelse concepten geloven en toch de enige waarheid missen die redding is - de waarheid van het evangelie. U kunt bijvoorbeeld getuigen van Jezus’ godheid, zijn maagdelijke geboorte en zijn lichamelijke opstanding, en toch niet geloven dat Jezus beloofde om u vrijelijk eeuwig leven te geven als u daarvoor gewoon in Hem gelooft. Er is maar één waarheid die zal redden: Jezus’ garantie dat iedereen die voor het eeuwige leven in Hem gelooft, het leven heeft”. [Robert N. Wilkin, *Confident in Christ* (Irving, TX: Grace Evangelical Society, 1999), 10].

Dit verklaart ook waarom de Grace Evangelical Society in 2005 reclame maakte voor de verkoop van koffiekopjes met “het evangelie” zogenaamd aan één kant gedrukt. Dat “evangelie” bleek gewoon één vers te zijn, Johannes 6:47, dat niets zegt over de godheid van Christus, de dood voor zonde, opstanding of zelfs Zijn naam.

Voor velen binnen het Free Grace-kamp is er nu op zijn best **verwarring over de betekenis van het Evangelie**. In het slechtste geval is er een opzettelijke **herdefinitie**. In beide gevallen is “het Evangelie van uw zaligheid” (Efeziërs 1:13) zeker veranderd. Deze twee dingen zijn gemakkelijk te zien in de volgende citaten van enkele huidige leiders van Free Grace:

U ziet, zoals we eerder hebben opgemerkt, de feiten rond de evangelieboodschap - zoals de dood en opstanding van Christus - zijn belangrijke feiten voor wat ze ons vertellen over de redenen om Christus te vertrouwen. Maar het geloven van deze feiten redt niemand. Mensen worden alleen gered als ze geloven dat Jezus hen het eeuwige leven geeft op het moment dat ze daarvoor in Hem geloven. [Zane C. Hodges, “How to Lead People to Christ, Pt. 2”, *Journal of the Grace Evangelical Society* 14 (voorjaar 2001): 12].

Soms is de term “evangelie” nauw verwant met “wat moet ik doen om het eeuwige leven te hebben?” maar vaak is het het grote plaatje en het is eigenlijk iets wat tot de christen wordt gepredikt. We prediken het “goede nieuws” tot de christen. [Robert N. Wilkin, “The Three Tenses of Salvation Reconsidered”, geluidsband EDW 211, Grace Evangelical Society, 2003].

Het goede nieuws in 1 Korinthiërs is het goede nieuws dat Paulus predikte tot de gelovigen, niet de ongelovigen, in de kerk in Korinthe. De goede nieuwsboodschap die hij predikte, was de ge-

kruisigde Christus. Dit was een heiligingsboodschap die een verdeelde kerk dringend moest horen. ... De reden dat we nergens in 1 Korinthiërs 15:3-11 rechtvaardiging door geloof alleen vinden, is omdat dit goed nieuws voor de heiliging was. [Robert N. Wilkin, *“Rechtvaardiging door Faith Alone is een essentieel onderdeel van het evangelie”*, *Journal of the Grace Evangelical Society* 18 (herfst 2005): 13 (ellips toegevoegd)].

Als ik mensen hoor wijzen naar 1 Korinthiërs 15:3-11 en vrijmoedig verkondigen dat dit de precieze evangelisatieboodschap is die Paulus predikte, dan klap ik toe. Hoe kunnen we het zo fout maken? Ja, Paulus vertelde ongelovigen over Jezus' dood en opstanding. Maar dat was niet de kern van zijn evangelisatieboodschap. Evenmin is de evangelisatieboodschap het punt van Paulus in 1 Korinthiërs 15:3-11. [Ibid., 14].

In 1 Korinthiërs 15, wanneer Paulus het Evangelie definieert dat hij had gepredikt en wat de Korinthiërs hadden geloofd, vertelt hij het goede nieuws over zonde, redding en Christus' offer. Hij voegde enkele elementen toe aan zijn evangelie wat wij normaal niet doen. Maar hij had ook veel meer elementen kunnen toevoegen. In feite is de hele Bijbel het Evangelie, omdat het allemaal goed nieuws is. [Jeremy D. Myers, *Just the Gospel Facts P's* (www.tillhecomes.org, 2005; laatst geraadpleegd op 6-3-2006)].

Dus wat is het evangelie? Uit de Schrift kan gemakkelijk worden bewezen dat het evangelie meer is dan geloof alleen in Christus alleen. Veel meer. Het evangelie “is geen consistente en duidelijk definieerbare term die we in een korte formule kunnen uitdrukken”. Het evangelie bevat elementen van het koninkrijk van God op aarde. Het bevat feiten over rechtvaardiging, heiliging, verheerlijking, zekerheid in de hemel, tevredenheid op aarde en eeuwige beloning. Het evangelie omvat dit allemaal. [Jeremy D. Myers, *“The Gospel is More than Faith Alone in Christ Alone”*, *Journal of the Grace Evangelical Society* 19 (herfst 2006): 50].

Op basis van wat er is geleerd, is het gemakkelijk in te zien waarom veel evangelisatiepresentaties zo ingewikkeld en verward kunnen raken. Als iemand alles probeert te delen wat het NT in het evangelie opneemt, moet hij het hele NT delen (en waarschijnlijk ook het OT). [Ibid., 51].

Door de term “evangelie” in Romeinen 1:16 te gebruiken, beperkt Paulus zijn gedachten niet tot die centrale waarheden waardoor iemand eeuwig leven krijgt. Voor Paulus omvatte in zijn evangelie zaken als rechtvaardiging door geloof (3-5), heiliging door de Geest (6-8) en Gods toekomst voor Israël (9-11). In feite verzamelt het evangelie alle waarheden die in Romeinen worden gevonden. [John F. Hart, *“Waarom Christus belijden? The Use and Abuse of Romans 10: 9-10”*, *Journal of the Grace Evangelical Society* 12 (herfst 1999): 17].

Het evangelie vat dus de boodschap samen die in het hele boek Romeinen wordt gevonden (d.w.z. rechtvaardiging, heiliging, verheerlijking en een toekomst voor Israël). Meestal niet herkend, omvat de term evangelie ook de onvoorwaardelijke beloften aan Israël die in de toekomst zullen worden vervuld (10:15-16; 11:26-32). [René A. Lopez, *Romans Unlocked: Power to Deliver* (Springfield, Missouri: 21st Century Press, 2005), 31-32].

Kunnen we ons, na het lezen van deze schokkende verklaringen over wat het evangelie en de inhoud van het geloof vereist voor redding, nog langer afvragen of er een significante verandering heeft plaatsgevonden? Dit was NIET de boodschap die werd verkondigd toen de Free Grace-beweging begon te reageren op Lordship Salvation in de jaren tachtig, toen de Grace Evangelical Society werd opgericht. Er heeft zeker een belangrijke leerstellige verschuiving plaatsgevonden. Volgens de *nieuwe* Free Grace theologie **kan het evangelie zo breed zijn als de brief van Romeinen, of zelfs de hele Bijbel, terwijl het tegelijkertijd smal genoeg kan zijn om de zogenaamde “heiligingswaarheden” uit te sluiten**. Het resultaat is dat er nu een “mini-evangelie” kan bestaan dat wordt gepredikt aan de verlorenen dat de godheid van Christus, plaatsvervangende dood en opstanding niet bevat, en er kan ook een “volledig evangelie” bestaan dat deze elementen alleen nodig acht voor de heiligingsredding van de *christen*. Dit is een radicale afwijking van het enige, ware, reddende evangelie van Christus dat in de Schrift wordt beschreven en historisch gepredikt door genade-georiënteerde broeders.

HET GENADE EVANGELIE VAN HET VERLEDEN

Om te zien dat er daadwerkelijk een dramatische afwijking van het Evangelie heeft plaatsgevonden binnen de Free Grace-beweging, let je op het contrast tussen de voorgaande uitspraken over het Evangelie en de volgende uitspraken van genadepredikers uit het verleden die nu in de aanwezigheid van de Heer zijn:

Harry Ironside

Niemand predikt het Evangelie - wat voor aardige dingen hij ook over Jezus zegt - indien hij Zijn plaatsvervangende dood aan het Kruis van Golgotha buiten beschouwing laat. [HA Ironside, "Wat is het evangelie?" in *God's Unspeakable Gift: Twelve Select Addresses on Evangelical Themes* (Adrian, MI: Lifeline Philippines, zd), 35].

M. R. DeHaan

Het evangelie betekent "goed nieuws". Volgens Paulus is het het goede nieuws over de dood en de opstanding van Jezus Christus. Dit is inderdaad goed nieuws voor de zondaar. De mens is van nature verloren, verdorven, hulpeloos en hopeloos. Maar God zond Zijn Zoon om onze zonden aan het Kruis te dragen, en verklaarde Zijn volledige tevredenheid met het werk van de Zoon van God door Hem op de derde dag uit de dood op te wekken. En nu kan de arme, hopeloze, hulpeloze zondaar worden gered, eenvoudig door in geloof het volbrachte werk van de Heer Jezus Christus te ontvangen. [M.R. DeHaan, *Studies in First Corinthians* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1956), 167].

Lewis Sperry Chafer & John Walvoord

Jezus was in Zijn dood feitelijk de plaatsvervanger die stierf in de plaats van alle mensen. Hoewel "plaatsvervanger" niet specifiek een bijbels woord is, wordt het idee dat Christus de plaatsvervanger van de zondaar is, voortdurend in de Schrift bevestigd. Door Zijn plaatsvervangende dood werden de onmetelijke, rechtvaardige oordelen van God tegen een zondaar gedragen door Christus. ... De Heiland heeft de goddelijke oordelen over de zondaar al tot volle tevredenheid van God gedragen. Bij het ontvangen van de redding die God aanbiedt, wordt de mensen gevraagd dit goede nieuws te geloven, te erkennen dat Christus voor hun zonden stierf en daardoor aanspraak te maken op Jezus Christus als hun persoonlijke Redder. [Lewis Sperry Chafer en John F. Walvoord, *belangrijke bijbelthema's*, rev. ed. (Grand Rapids: Eerdmans, 1974), 60].

Lance Latham

Het reddende geloof is in de eerste plaats geloof in het werk van Christus aan het Kruis! Het is voor ons onmogelijk de bevrijdende aard van het Evangelie te begrijpen, en de verzekering dat hij de onze is in Christus vanwege Zijn genade, zonder ook de betekenis van zijn glorieuze opstanding in overweging te nemen. Wanneer de apostel Paulus het evangelie uitlegt in 1 Korinthiërs 15:3-4, herinnert hij ons eraan dat Christus stierf voor onze zonden volgens de Schriften; en dat hij werd begraven, en dat hij volgens de Schriften op de derde dag weer opstond. Vergeving komt tot ons vanwege de dood van Christus aan het kruis. Maar we moeten niet vergeten dat deze vergeving niet met zekerheid de onze kon zijn, afgezien van het getuigenis van de opstanding. De opstanding van Christus is onlosmakelijk verbonden met Zijn dood op Golgotha. Onze bestemming voor de eeuwigheid hangt af van ons weten wie Hij is en dat we ons vertrouwen hebben gesteld in wat Hij aan het Kruis heeft bereikt. ... De opstanding van Jezus Christus is het grote bewijs dat Jezus werkelijk God en de Zoon van God is. Hoe majestueus spreekt God in Romeinen 1:4, ons vertelt over Christus: "Wat de Geest van heiliging betreft, is met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is, door Zijn opstanding uit de doden". In deze waarheid geloven is absoluut noodzakelijk voor onze verlossing. [Lance B. Latham, *The Two Gospels* (Streamwood, IL: Awana Clubs International, 1984), 31-32 (ellips toegevoegd)].

Velen zullen misschien geloven dat wij anderen aanmoedigen om enkel de feiten van het christendom te geloven, dat Christus de Zoon van God is en dat Hij stierf voor de zonden van de wereld. We hebben dit als onze basis. Als we ze echter vertellen dat ze moeten geloven in Christus als de Zoon van God die onze zonden draagt, bedoelen we dat ze voor de eeuwigheid moeten

vertrouwen op wat voor hen is gedaan en dat ze daarop individueel hun hoop moeten vestigen. [Ibid., 61].

Het toevoegen van enige voorwaarde aan de kruisiging en opstanding van Christus zou de waarheid van het Evangelie vernietigen. Het grote centrum van de waarheid van het Evangelie is dat God ons accepteert zoals we zijn als we eenmaal geloven dat JEZUS DE ZOON VAN GOD IS, en we onze hoop vestigen op het feit dat God de volledige prijs voor onze zonden volledig betaalde door Jezus op Golgotha. God zal niets toevoegen aan Golgotha als onze hoop! [Ibid., 99 (origineel met hoofdletters)].

C.I. Scofield (en redacteuren)

Het woord “evangelie” betekent goed nieuws. Zoals gebruikt in het NT, behandelt het woord verschillende aspecten van goddelijke openbaring. Absoluut essentieel voor de redding van de mens is het Evangelie van de genade van God (Romeinen 2:16, ref.). Dit is het goede nieuws dat Jezus Christus aan het kruis stierf voor de zonden van de wereld, dat Hij uit de dood is opgewekt ter wille van onze rechtvaardiging, en dat door Hem allen die geloven, gerechtvaardigd zijn in alles. ... Het woord “evangelie” omvat daarom verschillende aspecten van het goede nieuws van goddelijke openbaring. Maar het feit dat God het goede nieuws van het Evangelie van genade, het Evangelie van het komende koninkrijk en het eeuwige Evangelie van goddelijk oordeel over de goddelozen en de bevrijding van gelovigen heeft verkondigd, betekent niet dat er meer dan één Evangelie van verlossing is. [New Scofield Study Bible, voetnoot in Openbaring 14:6 over “HET EVANGELIE”].

In [1 Korinthiërs 15] 1-8 schetst de apostel het evangelie van Gods genade. (1) Het betreft een Persoon - de Christus van de Schrift en geschiedenis. (2) Het betreft Zijn dood - “voor onze zonden volgens de Schrift”. En (3) het betreft Zijn opstanding - eveneens “overeenkomstig de Schriften”. Zijn begraving wordt verklaard als het bewijs van zijn dood; en dat Hij levend werd gezien, wordt verklaard als het bewijs van Zijn opstanding. Dit is het evangelie dat Paulus predikte; dat de vroege kerk accepteerde; en waardoor mensen worden gered (vss.1-2). [New Scofield Study Bible, voetnoot bij 1 Korinthiërs 15:1].

En wat is het evangelie? Is het het Evangelie dat Eén kwam uit de heerlijkheid daarginds, de ongeschapen Zoon van God, het Woord dat in den beginne bij God was en God was, en dat Hij vlees werd gemaakt en onder ons woonde? Ja, dat hoort erbij. Dat maakt het Evangelie mogelijk, maar dat is niet het Evangelie. Het Evangelie is dat Degene die in het begin bij God was en God was, vlees werd en onder ons woonde, en toen aan het kruis ging en onze zonden droeg in Zijn eigen lichaam aan het hout, en voor ons stierf, en dat daar het geloof begint. En daar moet ons geloof, alle geloof, beginnen. [C.I. Scofield, *Where Faith Sees Christ* (Grand Rapids: Baker Book House, Reprinted 1967), 14-15].

Deze uitspraken laten duidelijk zien dat het nieuwe, kruisloze evangelie in strijd is met het Evangelie dat gepredikt werd door de grote genade-leraren uit het verleden. In alle eerlijkheid tegenover de Free Grace-beweging als geheel, moet worden gezegd dat niet iedereen die zichzelf momenteel als “Free Grace” beschouwt en die tegen Lordship Salvation is, het eens zou zijn met degenen die het nieuwe kruisloze evangelie bepleiten. In feite is het eerlijk om te zeggen dat het lijkt alsof de *meerderheid* binnen het Free Grace-kamp nog steeds geen voorstander is van de nieuwe kruisloze evangelische visie.

Als er een vergelijking wordt gemaakt tussen de evangelieboodschappen die binnen het Free Grace-kamp worden verkondigd, wordt het voor elke onbevooroordeelde waarnemer meteen duidelijk dat we niet langer allemaal dezelfde boodschap prediken. Het kruisloze, opstandingsloze, godheidloze evangelie van vandaag is *niet* wat andere mannen van de Vrije Genade historisch hebben verkondigd. Er heeft de afgelopen jaren een radicale verschuiving plaatsgevonden. Deze verdeeldheid over de belangrijkste leerstellige waarheid van onze tijd is op zichzelf al een enorme tragedie. Het is een van de vele gevolgen van leerstellige veranderingen in het evangelie. In feite heeft het *nieuwe* Free Grace-evangelie enorme gevolgen die veel op genade gerichte mensen nooit serieus hebben overwogen.

Het Evangelie samengevat

Volgende elementen omvatten het Evangelie van Christus:

1. **God.** Jezus Christus is God (Johannes 1:1), de Zoon van God (Mattheüs 26:63-64), de Schepper (Kolossenzen 1:16) en Hij maakte de mens.
2. **Zonde.** De mens kwam in opstand tegen God, en daardoor kwam zonde de wereld binnen. God legde de vloek van de dood op de mens (zie Genesis: het fundament).
3. **Vleeswording.** Jezus Christus kwam naar de aarde en is vlees geworden (Johannes 1:14).
4. **Kruis.** Jezus onderging vrijwillig dezelfde vloek van de dood aan het kruis in plaatsvervangende zin (als losprijs) voor de zonden van alle mensen (Hebreeën 2:9; 1 Timotheüs 2:3-6; 1 Johannes 2:2; 2 Korinthiërs 5:21).
5. **Opstanding.** Jezus stond lichamelijk op uit de doden (Mattheüs 28:6-10; Lukas 24:46).
6. **Redding.** Allen die tot Hem komen met berouw (Handelingen 3:19) over hun zonden (opstand) kunnen terugkomen (verzoening: 2 Korinthiërs 5:20) in de volmaakte liefdesrelatie met God die verloren ging in de Hof van Eden. Dat is de redding.
7. **Genade en Geloof alleen.** Deze redding is door Gods genade alleen, los van werken, door geloof in Jezus Christus en Zijn werk alleen (Romeinen 3:21-25; 4:4-5; 11:6)
8. **De hoop** van het Evangelie: de hele schepping lijdt onder de gevolgen van de zonde en takelt langzaam af, maar alle dingen worden hersteld (tot de volmaaktheid) wanneer Jezus Christus terugkomt om Zijn verzoenings- en verlossingswerk af te maken (Handelingen 3:19-21; 2 Petrus 3). (M.V.)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm